

Med storutbygging av vindkraft blir det fort utsolgt for gule vester

Ketil Solvik-Olsen, nestleder i Fremskrittspartiet

● **Kan Norge erstatte vår gasseksport med vindkraft?** Herrene Elverhøi, Hov, Jensen og Vollan mener det (innlegg i DN 24. mars). Jeg er mer i tvil. La meg fortelle hvorfor.

Norge produserer i dag cirka 11 terawattimer (TWh) med vindkraft. Ovennevnte herrer mener dette kan økes med 445 TWh dersom man har litt politisk vilje. Mon tro det. For noen av oss betyr livskvalitet noe i hverdagen – miljø, natur og trivsel. Man må finne balanse. Elverhøi, Hov, Jensen og Vollan bør reflektere litt over hvilken konflikt de eksisterende 11 TWh med vindkraft har skapt. Tenk deg så at dette økes til 456 TWh. Jeg tror ikke på det. I tillegg til det enorme antall vindmøller som da må til, tenk på mengden med strømkabler som vil måtte settes opp over hele landet for å frakte strømmen til kysten som deretter skal sendes i kabler til kontinentet. Folk vil trolig gå i harnisk.

Energinnholdet i norsk olje- og gass-eksport er cirka 1500 TWh. Elverhøi, Hov, Jensen og Vollan mener dette egentlig kun tilsvarer 445 TWh ved å regne om kun gassandelen, og omregnet det basert på virkningsgrad til et gasskraftverk. Det er selvsagt lov, men det er like fair å tenke seg at gassen går inn i industriproduksjon og varmeformål med langt høyere virkningsgrad. Jeg tror derfor at herrenes anslag er noe smått.

For å sette dette i ytterligere perspektiv: Produksjonen fra ett av kjernekraftverkene som Tyskland la ned ved årsskiftet, produserte drøyt 11 TWh strøm. Det er like mye som hele eksisterende norsk vindkraftproduksjon.

Hvor mye norsk natur skal man bygge ned for å løse Tysklands feilprioriteringer i energipolitikken? Dersom professorene mener at dette er noe folk må leve med, så se hva dagens 25 TWh med krafteksport har skapt av konflikter i samfunnet rundt strømpris. Min konklusjon er derfor at teoretikere ikke bør styre samfunnet. Da blir det fort utsolgt for gule vester.

Tall og realiteter for gass og vindkraft

Elvind Salen, styreleder i Motvind Norge

● **Anders Elverhøi, Øystein Hov, Stein B. Jensen og Kåre Vollan skriver i DN at Norge kan eksportere store deler av dagens gassenergi i form av elektrisk energi til Europa, om vi vil. La oss se på hva konsekvensene ville være.**

De fire tar urendelig utgangspunkt i at 25 TWh elektrisk energi er 25 TWh elektrisk energi, uten hensyn til all den energien som er brukt og sløst bort på veien for å produsere og overføre den kraftmengden ut til forbrukeri Europa. Derimot setter de en svært streng grad av effektivitet i gassen, der et det bare 40 prosent av energimengden som utnyttes når den går fra gass til elektrisitet. Men gass kan utnyttes direkte, uten å gå omveien om elektrisitet, og når den går via elektrisitet, så kan spillvarmen i overføringslinjen bli brukt til spillvarme eller noe annet nyttig.

Det blir helt galt når de fire så får det

til at av de 1112 TWh Norge eksporterer i gass til kontinentet, er det bare 445 TWh som trengs å bli erstattet av elektrisitet. For store deler av den gassen som eksporteres til Europa, blir brukt direkte til oppvarming og til matlaging. Gassen i Europa går til husholdningene, dernest til industrien og først deretter igjen til elektrisitetsproduksjon.

Noe av årsaken er nettopp det at det er sløsing å omgjøre høyverdig energi til elektrisitet for den brukes. Det er dumt å varme opp gass for å produsere elektrisk energi, for så å frakte denne energien over store avstander og med varmetap på veien, for å varme opp hus.

Det er riktig at 445 TWh er cirka 40 prosent av 1118 TWh. Utover det gir ikke tallet mening. Men de fire bruker det likevel til å spørre om vi kan eksportere den energimengden til Europa, og svarer «ja, utvilsomt», før de knuser til med den energiproduksjonen i form av vindkraft på land. I fjor produserte vi 11,8 TWh vindkraft, med installert effekt på cirka 4500 MW gjennom året.

Skal vi bygge ut 37 ganger mer for å komme opp i fantasilallet deres, blir det 166.500 MW, og mer enn Tyskland, Storbritannia, Frankrike, Italia, Sverige, Nederland, Polen, Danmark, Portugal, Belgia, Irland og Østerrike – til sammen. Hvor skal man gjøre av kraften når de produserer for fullt? Hva skal være backupkraft når det ikke blåser?

Kortslutning om norsk vindkraft til Europa

Torkel Hæle og Per Ivar Gjærum, pensjonerte økonomer

● **Fire pensjonerte realister lanserte i DN 24. mars et oppsiktsvekkende forslag om å eksportere 1000 TWh norsk vindkraft til kontinentet. Forslaget er villledende. Det bygges på helt urimelige forutsetninger i nærmest alle ledd.**

For det første: Dagens norske vindmøller har en effekt på 3,5 MW. Med årlig brukstid på 3300 timer produserer en mølle 12 GWh/år. Dermed må det bygges 87.000 nye møller for å levere de foreslåtte 1000 TWh. Vi minner om at Norge nå har 1305 vindmøller, og at motstanden allerede er massiv.

For det andre: De foreslåtte 1000 TWh må transporteres i Tyskland. Det krever minst 83 nye kabler, til en pris av minst 20 milliarder kroner – per stykk. Men 83 kabler er ikke nok, siden møllene ikke leverer 100 prosent døgnnet rundt. Trolig trengs cirka 200 kabler, som vil koste formidable 4000 milliarder kroner. Overføringstapet alene vil utgjøre 50 TWh, en tredjedel av Norges kraftproduksjon nå. Dagens nett i Tyskland har for øvrig ingen mulighet til å distribuere slike kraftmengder.

For det tredje: Tyskland har allerede bygget ut vindkraft på cirka 120 prosent av effektbehovet. Likevel utgjorde vindkraften kun 20 prosent av elektrisitetsproduksjonen i fjor. Uansett hvor mye man bygger ut av sol og vind, trengs det kraft som er regulerbart, når det hverken er sol eller vind. Mer vindkraft hjelper lite for den som har nok av det fra før.

Gode forslag til ny energipolitikk må bygge på realistiske forutsetninger. Etter vår vurdering svikter forslaget om massiv eksport av norsk vindkraft i alle ledd.

DN

Dagens Næringsliv

Christian Krohgs g. 16,
Postboks 1182
Sentrum,
0107 Oslo

Sentralbord
22 00 10 00

Kundeservice
21 89 61 00

Annonse
22 00 10 75

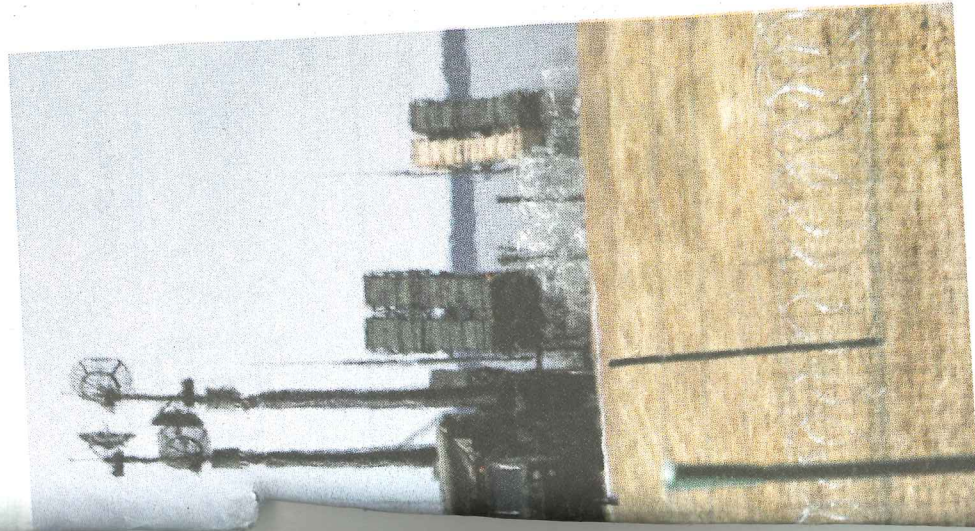
Redaksjonen
etter kl. 16.30
22 00 10 03

→ dn.no/tips

EPOSTER
annonsen@dn.no
kundeservice@dn.no
redaksjonen@dn.no
debatt@dn.no
utgavesjet@dn.no

VILKÅR

Distribusjon, kopiering, medieovervåking eller annen bruk av vårt og våre leverandørers innhold for kommersielle formål krever særskilt avtale. Se www.dn.no for våre øvrige vilkår. Copyright Dagens Næringsliv. DN betinger seg retten til å lagre og utgi alt innhold i elektronisk form, også gjennom samarbeidspartnere, og til å forkorte innlegg.

↑ Siden Russland invaderte Ukraina er det større enighet om betydningen av å styrke det forsvarspolitiske samarbeidet, skriver artikkelforfatteren. Bakke-luft-missiler utplassert på Rzeszow-Jasionka Airport sørøst i Polen 24. mars. Foto: Reuters/NTB

Mens man i Norge har en tendens til å avfeie nye EU-dokumenter som uviktige, bør vi ikke gjøre det denne gangen.

samarbeidet som eksisterer mellom enkelte europeiske stater, i eller utenfor Nato, når det er mest hensiktsmessig.

En styrking av nordisk forsvarssamarbeid blir dermed også viktig, men da som en del av et større europeisk forsvarssamarbeid. Stikkordet er fleksibilitet og pragmatisme.

EU vil også mer aktivt bruke felles finansieringsmekanismer for å få iverksatt beslutninger, slik de gjorde da våpenstøtte til Ukraina ble vedtatt, samt styrke etterretningssamarbeid og EUs kapasitet på cybersikkerhet.

Norge blir referert til som et viktig partnerland i EUs strategiske kompass som ble vedtatt tirsdag. Fremover blir det derfor viktig at også regjeringen kjenner sin besøkelsestid og følger opp denne åpningen med konstruktive innspill om hvordan Norge kan bli så tett koblet på de ulike prosessene som mulig.

Det blir aldri det samme som å være fullt med, selvsagt. Men EU ønsker nå et tettere samarbeid med Norge, og det er et godt utgangspunkt.

Gode avtaler har vi fått til før. Men det er bare mulig om man fullt ut anerkjenner at EU er i ferd med å bli en viktig sikkerhetspolitisk aktør, som sammen med Nato, vil være helt sentral for europeisk sikkerhet i årene som kommer.